

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 19. Quem quæritis. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

ris. Iudas ergo & societas eius, quoniam improberant, capaces erant terro-
ris & ruinæ à Deo. at discipulis laborantibus bono animo in remigando
exobedientia, idem verbum auditum solatio fuit.

Deus meus cupio esse in societate eorum qui per verbum tuum ego sanus
animentur, non conturbentur. Cupio esse in numero discipulorum remi-
gantium, non autem te nequiter tentantium & prodentium; ne verbum
tuum sit mihi causa ruinæ, sed consolationis.

§. 18. Iterum ergo interrogavit eos. v. 7.

Erectos à terra & sanos, inimicos tamen Principes Iudæorum, qui
aderant eorumque ministros, Iudam discipulum suum, sed proditorem, &
militem, perpetrato & viso hoc insigni miraculo. potentia suæ in ipso, ut
magnitudinem cæcitas eorum in medium proferret, iterum interrogavit,
vel nunc errorem suum vellent corrigere & tandem aperirent oculos men-
tis suæ, & agnoscerent divinum quid esse in hoc homine, qui verbo eos
profigasset, in terram prostravisset & exissetque sanos, & incolumes.

Hic iam paulisper, ad te conversa vide quæso ô anima mea, quam im-
patiens, quam sæva & vindictæ appetens sis, unico verbo ad iram ad
contumeliosa verba, & ad tui ultionem expetendam commoveris & com-
mota semel non potes loqui adversariis tuis. Certe hic Christus non de-
dignatus alloqui vilissimum proditorem suum, eumque amicum dicere &
dulciter osculari: deinde etiam cæteros inimicos amice admodum inter-
rogavit, dicens: *Quem queritis?* cum surrexissent prostrati, ut eis locum resip-
iscentiæ daret licet sciret non emendandos. Tu autem præteris prox-
imos tuos, eis loqui contemnens, talique dedignatione seu aspernatione ad
odium maius eos invidiamque provocas, sicque animas eorum perdis,
quas amicabili aspectu & suavi verbo placare & ad charitatem commo-
vere posses: certe sic non fecit Christus, Dominus meus, qui etiam inimi-
cos suos amice admodum affatus est, ut lucraretur animas eorum, & do-
ceret nos mansuetudinem admiscere correptionibus, potuisset sane ter-
ram scindere & reprobos demergere aliisque modis ulcisci, sed maluit ad
terram affligere nobis in exemplum ut nostros inimicos potius ad resipil-
centiam trahere quam delere studeremus.

§. 19. *Quem queritis.* v. 7.

Cum iam surrexissent inimici una voce Christi retro pulsi & in ter-
ram cadere coacti, & starent ad vindictam parati, odiis ferociore, amice

que terribiliores, oculis micantibus instar leonum ore spumante, rubicundo vultu, apertis galeis, strictis gladijs, minantibus hastis, & fustibus in Iesum: sedato iterum & mansueto animo, voce amica interrogat eos, quem quaerent, ut ostenderet se non comprehendi vi velex imbecillitate, neque improvise. Homines quidem capiuntur vel ex impotentia, quia nequeunt resistere, vel ex ignorantia, quia insidiis circumveniuntur. Neutrum horum in Christo locum habet, nam sciens omnia quae ventura sunt super eum processit eis obviam, deinde cum abdere se posset, prodidit se, dicens. *Ego sum*, nullius occursum, timens. Leo de Tribu Iuda modo & longè postea, sed mox agnus occidendus, audent interrogare, quem quaerent, imo non respondentibus suggerere volens: dixi vobis, quia ego sum, ostendens impotentiam ipsorum ipsis, si sese ipsis tradere noller.

Cæci quem quaeritis ante vos est & vobiscum loquitur nec tamen agnoscitis? En quam facile est Deo humanam deludere astutiam! frustra osculatur Iudas, frustra afferuntur faces ad Christum agnoscendum, nisi enim sol iustitiæ se ipsum prodidisset, nullis indagaretur facibus, nimirum *oblatus est quia ipse voluit*, non quia Iudas prodidit: altera fortasse causa quia iam in cena constituerat novam Ecclesiam, *Novum testamentum in sanguine suo*, ut ostenderet Ecclesiæ suæ & testamenti firmitatem & invincibilitatem contra Iudæos, paganos & hæreticos. Aderant in hac turba ministri Pontificum, Seniorum, Scribarum, Phariseorum, gentilium. Isti omnes designant aliquos ordines persequentium Ecclesiam Christi, Pontificum ministri falsos fratres inter Catholicos quales solent esse subinde Ministri ipsi Episcoporum. Ministri Seniorum sunt Politici & Machiavellistæ. Ministri Scribarum sunt Doctorum perversorum sectatores. Ministri Phariseorum, Hæretici; denique Pilati Ministri sunt Gentiles & Turcæ, omnes isti conati sunt & conantur Christi Ecclesiam perdere: sed perit synagoga, perit Idololatria, perit Hæreses, perit Politici, & falsi fratres, stetit autem Ecclesia & stabit etiam in posterum. Cadent vero Hæreses quotquot sunt adhuc aut erunt.

§. 20. Illi autem dixerunt Iesum Nazarenum. v. 7.

Communis est Patrum sententia Christum Dominum à puncto Nativitatis usque ad mortem opera divinitatis & humanitatis ita inter se permiscuisse atque conciliasse, ut utriusque manifestissime omnium oculis paterent signa & clarissima argumenta. Natus enim est ut homo parvulus, & plorans; sed ut Deus ab Angelis adoratur: circumciditur ut homo,

B 3

sed